

شنبه ۱۸ دی ماه ۱۴۰۰ • ۱۴۴۳ جمادی الثانی ۴ • 8 Jan 2022

نگاهی به رسانه ها

بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه ها

تعداد کل محتوا : ۱۵

روزنامه

۱۵

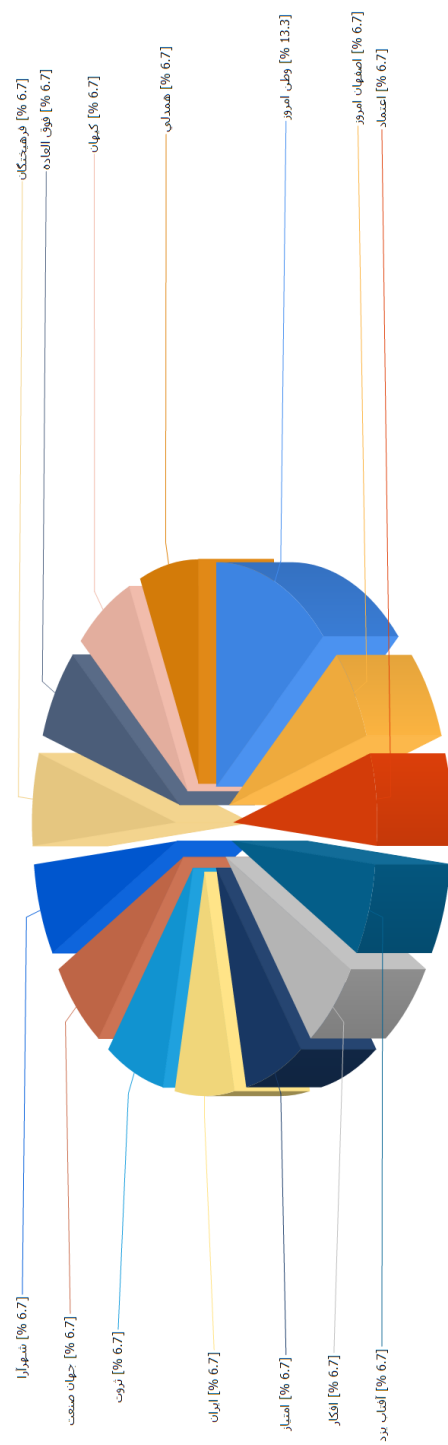
روزنامه: 100.00 %

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تاثیر در رسانه های مکتوب

ردیف	نام منبع	فراوانی	درصد فراوانی
۱	وطن امروز	۲	۱۳/۳
۲	اصفهان امروز	۱	۶/۷
۳	اعتماد	۱	۶/۷
۴	آفتاب یزد	۱	۶/۷
۵	افکار	۱	۶/۷
۶	امتیاز	۱	۶/۷
۷	ایران	۱	۶/۷
۸	ثروت	۱	۶/۷
۹	جهان صنعت	۱	۶/۷
۱۰	شهرآرا	۱	۶/۷
۱۱	فرهیختگان	۱	۶/۷
۱۲	فوق العاده	۱	۶/۷
۱۳	کیهان	۱	۶/۷
۱۴	همدلی	۱	۶/۷
	جمع کل	۱۵	۱۰۰

نمودار فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	«جسدهای پستی» در «شهرزاد»	آفتاب یزد
۸	اهمیت ترجمه نمایش نامه در تئاتر ایران نادیده گرفته می شود	اصفهان امروز
۹	امروز، اینجا ما خود آیندگانیم	اعتماد
۱۰	داوران جشنواره تئاتر فجر ۵۰ عکاس را برای بخش نمایشگاهی انتخاب کردند	افکار
۱۱	معرفی داوران بخش عکس چهلمین جشنواره تئاتر فجر	امتیاز
۱۲	ارزشمندی تئاتر یا ارتباط راستین با مخاطب	ایران
۱۳	داوران جشنواره تئاتر فجر ۵۰ عکاس را برای بخش نمایشگاهی انتخاب کردند	ثروت
۱۴	جسدهای پستی در پردیس شهرزاد	جهان صنعت
۱۵	استقبال از تئاتر «بانوی بی نشان» در مشهد	شهرآرا
۱۶	دانشگاه، راه میان بر برای کارگردان شدن	فرهیختگان
۱۷	جشنواره سردار آسمانی فراتر از یک رویداد تئاتری است	فوق العاده
۱۸	حضور در نقطه اختلاف!	همدلی
۱۹	ارادت تئاتر به سردار دل ها	وطن امروز
۲۰	معرفی داوران بخش عکس چهلمین جشنواره تئاتر فجر	وطن امروز
۲۱	آغاز سومین جشنواره سراسری تئاتر سردار آسمانی	کیهان

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

«جسدهای پستی» در «شهرزاد»

نمایش «جسدهای پستی» به کارگردانی محمد محب‌الهی در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه رفت. در خلاصه این نمایش آمده: «به دنبال کشف راز مرگ‌های مشکوک و جسدهای پی در پی که به خیاط خانه تئاتر ارسال می‌شود، کارآگاه باهوش و همه فن حریف به محل جرم اعزام شده و پرده از راز سر به مهر این خیاط خانه تئاتر برمی‌دارد.» به گزارش ایرنا، این نمایش تا ۲۱ دی ماه در سالن تئاتر شهرزاد برپاست.

تاریخ انتشار: شنبه ۱۸ دی ماه ۱۴۰۰ * ۱۳:۱۰

آسیب شناسی ترجمه نمایشنامه در ایران

اهمیت ترجمه نمایشنامه در تئاتر ایران نادیده گرفته می شود

وحید عمرانی: سابقه ترجمه در ایران طبق مستندات مکتوب، به روزگار هخامنشیان بازمی گردد (۵۵۹-۲۲۱ ق.م). در سدهای چهارم تا ششم قمری ترجمه متون به زبان فارسی در ایران به اوج خود رسید و آثار زیادی در زمینه های علوم مختلف از ریاضیات و طب گرفته تا نجوم، فلسفه، تاریخ و جغرافیا بر اساس نیاز آن دوران به زبان فارسی ترجمه شدند اما رنسانس ترجمه در ایران به سال های پایانی قرن نوزدهم و دوران قاجار بازمی گردد. با ظهور مردی کارآمد به نام امیر کبیر هرچند کوتاه مدت، اقدامات مؤثری از قبیل تأسیس دارالفنون و اعزام دانشجو به خارج از کشور موجب شد تا آثار جدید ادبی و علمی جهان به زبان فارسی ترجمه شوند و موج نویی از ترجمه در کشور به راه بیفتد. اداره جدیدی در دولت با عنوان «دارالترجمه» تأسیس گردید و محمدرحسین خان اعتمادالسلطنه به ریاست آن گماشته شد. زیر نظر او بسیاری از آثار مهم اروپایی ترجمه شد و در اختیار ایرانیان قرار گرفت. اغلب این ترجمه ها از زبان فرانسه صورت می گرفت و بیشترشان برگردان های آزاد نزدیک به اقتباس بود. به تدریج ترجمه رمان ها، داستان های کوتاه، شعر و غیره قوت گرفت به نحوی که تبدیل به یکی از مهم ترین عوامل تولد سبکی تازه در مهد شاعری جهان توسط علی اسفندیاری ملقب به نیا پوشش گردید. اوضاع به همین منوال پیش رفت تا در سال ۱۳۳۵ شمسی احسان یارشاطر «بنگاه ترجمه و نشر کتاب» را در تهران تأسیس کرد و تلاش های

شایانی را در جهت هدایت روند ترجمه در ایران به انجام رساند. و اما ترجمه نمایشنامه در ایران که موضوع این نوشتار است وادی تخصصی دیگری است که تقریباً همزمان با ترجمه شعر در ایران با گرفت و پدید آمدن - هنری جدیدی را در مقابل دیدگان ایرانیان نهاد مردم ما بیش از هزار سال با هنر شاعری آشنا بودند اما نمایشنامه و تئاتر زمانی به ما شناسانده شد که نهضت ترجمه در ایران آغاز به کار کرد. همان طور که عمر این هنر و قالب نوشتاری در ایران سابقه چندانی ندارد آشنایی کافی با الزامات و قواعد آن نیز هنوز برای بخش قابل توجهی از اقشار جامعه حاصل نشده است. در روزگار معاصر ما عوامل متعددی وجود دارند که موجب عدم استقبال متخصصان ترجمه در حوزه تئاتر به برگردان متون شاخص نمایشی جهان به زبان فارسی گردیده است. بروز برخی از این موانع به دلیل ناآگاهی است و موجبات برخی دیگر را عدم رعایت اصول اخلاقی در رعایت حقوق مترجمان در این حوزه فراهم کرده است.

همانگونه تعداد بسیار اندک و انگشت شماری مترجم فعال نمایشنامه در کشور داریم که تعدادشان و همین طور حجم و کمیت کاری که انجام می دهند به هیچ وجه جوابگوی فعالیت های تئاتری و همچنین آشنایی با درام نویسان جدید و نوظهور جهان برای مخاطب ایرانی نیست. ترجمه نمایشنامه کاری بسیار شاق، زمان بر و تخصصی است که حتی از نوشتن خود نمایشنامه نیز مشکل تر است. مترجم هر اثر ادبی و هنری از جمله نمایشنامه، مؤلف دوم آن اثر محسوب می شود. مترجم، یک اثر را از نو در زبانی دیگر می آفریند به همین دلیل مترجمی خود نویسنده است. بنابراین حقوقی که شامل حال نویسنده می شود برای مترجم نیز می باید به همان منوال باشد. اصول نوشتاری، دستوری و معنایی در هر زبانی متفاوت است. ضرب المثل ها و اصطلاحات هر زبانی مختص همان زبان و در هم تنیده با فرهنگ و تاریخ همان قوم و ملیت است. بنابراین مترجم لازم است تا بر دو تاریخ و فرهنگ مسلط باشد. پس ترجمه فقط برگرداندن یک واژه از زبان

به عنوان مثال با چلبه کردن چند جمله و تعویض چند کلمه نام خود را به جای نام مترجم بر متنی که قصد اجرای آن را دارند می گذارند. برخی دیگر به متن و ترجمه وفادار نمی مانند و هر تغییری که لازم بدانند را در آن اعمال می کنند حتی حذف یا اضافه کردن یک شخصیت به متن را بدون توجه به این اصل بدیهی که این متن نویسنده و مترجم دارد و آنها از نظر اخلاقی و حقوقی ملزم هستند که به آنچه به نام آن نویسنده و مترجم منتشر شده وفادار بمانند. هر تغییری در متن اصلی نیازمند کسب اجازه از مترجم یا صاحب اثر است که در اغلب موارد نیز این اجازه صادر نمی گردد. همگی این موارد منجر به دلسردی و مایوس شدن تعداد قابل توجهی از مترجمان متون نمایشی در کشور گردیده و کم کاری یا عدم فعالیت آنها را توجیه می کند.

لازم است که برای جلوگیری از چنین سوء استفاده ها و اعمال غیر اخلاقی، قوانین ملون تر و سختگیرانه تری لحاظ شود تا دست این گونه افراد سودجو از این خان بنما کوتاه گردد. همانگونه که بسیاری از کشورها اگر کارگردانی بدون کسب مجوز از مترجم یک نمایشنامه، آن را بر صحنه ببرد مترجم به راحتی فقط با یک شکایت و پیگیری ساده آن نمایش و چه بسا آن تماشای خانه را توقیف و تعطیل و از مسیر قانونی آنها را ملزم به پرداخت مبالغ سنگینی جهت جبران خسارت خود می کند. علاوه بر آن دولت نیز کارگردان و تماشای خانه مذکور را به پرداخت جریمه های سنگین ملزم و محکوم می گرداند.

برخی از کارگردانان و گروه های نمایشی و حتی در کمال تعجب شماری از منتقدان در حوزه تئاتر گمان می کنند که مترجم قبلاً حقوق کارش را از ناشر دریافت کرده و دیگر لزومی ندارد که به او بابت اجرای آن از ترجمه وی حقوقی پرداخت کنند. در حالی که اولاً بیشتر اقرب به اتفاق ناشران بابت چاپ اول اثر به مترجم هیچ حق الترجمة ای پرداخت نمی کنند و پرداخت آن تنها منوط به چاپ دوم به بعد است، اصلاً اگر کتاب به چاپ دوم برسد. علاوه بر این درصدی که

از قیمت هر جلد در اینجا به مترجم اختصاص داده می شود در مقابل زحمات و تخصص های چندگانه و صرف عمر و وقت گذاشتن های طولانی اش بسیار ناچیز است. از این ها گذشته نمایشنامه که شعر یا رمان نیست، نمایشنامه برای اجرای صحنه ای نوشته یا ترجمه می شود که سایر قالب های نوشتاری جز فیلم نامه فاقد این خصیصه هستند. بنا بر همین تفاوت، حقوق نویسنده و مترجم نمایشنامه نیز تنها به مبلغی که ناشر می باید بپردازد محدود نمی شود. این حق کبی رایت در اغلب کشورهایی که تئاتر در آنها بر صحنه می رود رعایت می شود و هر کارگردان برای اجرای اثر ملزم به پرداخت حقوق نویسنده یا مترجم است. حتی برای اقتباس های سینمایی یا تلویزیونی خود از یک نمایشنامه به نویسنده و مترجمش مبالغی قابل توجه پرداخت کرده و از او مجوز کسب می کنند.

بی هیچ تردیدی یکی از دلایل عدم پیشرفت یا پیشرفت کند تئاتر در ایران معاصر ما درک نکردن اهمیت ترجمه در حوزه نمایشنامه است. باید به این نکته توجه داشت که در حال حاضر موانع و دشواری های بسیاری پیش روی یک مترجم نمایشنامه در ایران قرار دارد. از انتخاب متنی که هم برای اجرای صحنه ای جذاب و قدرتمند باشد و هم ناشران را رضی به چاپ آن بشوند گرفته تا تخصص های بسیاری که برای تسلط بر زبان های مبدأ و مقصد و علوم و مهارت های فراوان مربوط به تئاتر می باید در طی سالیان دراز کسب کند. همه و همه مراحلی هستند که شامل عمر یک انسان می شوند. هرگاه توانستیم تمامی این حقایق را به تمامی درک کنیم، به شناختی کافی از تخصص و اهمیت کار این انسان که مترجم تئاتر است می نامیم. ناظر شویم و حقوق طبیعی و اولیه اش را به رسمیت بشناسیم. آنگاه شاید در سال های پیش رو بتوان شاهد فرازهایی از تغییر و پیشرفت در تئاتر ایران بود. به غیر از این باشد سال های متمادی دیگری را به در جازدن و تکرار مکررات بیهوده خواهیم گذراند.

(عضو کانون ملی منتقدان تئاتر ایران)

9

داوران جشنواره تئاتر فجر ۵۰ عکاس را برای بخش نمایشگاهی انتخاب کردند

محمود کلاری، سیف‌الله صمدیان و عباس کوثری به داوری آثار بخش عکس چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر پرداخته و ۷۰ اثر از ۵۰ عکاس را برای شرکت در بخش نمایشگاهی انتخاب کردند.

به نقل از ستاد خبری جشنواره، ۱۱۰ عکاس با ارسال ۵۲۱ عکس به دبیرخانه، متقاضی شرکت در این بخش بودند و بنابر تصمیم هیات داوران، ۵۰ عکاس با ۷۰ اثر در بخش نمایشگاه عکس حضور دارند.

بنابر اعلام مهدی آشنا مدیر بخش عکس و پوستر، این نمایشگاه به شکل حضوری و فیزیکی برگزار خواهد شد و تلاش‌هایی در حال انجام است تا این آثار در شهرهای دیگر هم به نمایش درآید.

به گفته مدیر این بخش؛ برخلاف شرایط نامناسب تئاتر ناشی از شیوع کرونا و تعطیلی مکرر سالن‌های نمایشی، تعداد آثار متقاضی شرکت در این بخش کاهش پیدا نکرد و استقبال خوبی از سوی عکاسان صورت گرفت.

آثاری که در نمایشگاه عکس به نمایش درمی‌آیند، در قالب کتاب هم منتشر و در اختیار هنرمندان و علاقه‌مندان قرار خواهد گرفت.

چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر از ۱۴ تا ۲۶ بهمن به دبیری حسین مسافر آستانه برگزار می‌شود.

معرفی داوران بخش عکس چهلمین جشنواره تئاتر فجر

محمود کلاری، سیف‌الله صمدیان و عباس کوثری به داوری آثار بخش عکس چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر می‌پردازند و ۷۰ اثر را برای شرکت در نمایشگاه عکس انتخاب کردند.

۱۱۰ عکاس با ارسال ۵۲۱ عکس به دبیرخانه، متقاضی شرکت در این بخش بودند و بنابر تصمیم هیات‌داوران، ۵۰ عکاس با ۷۰ اثر در بخش نمایشگاه عکس حضور دارند.

بنا بر اعلام مهدی آشنا مدیر بخش عکس و پوستر، این نمایشگاه به شکل حضوری و فیزیکی برگزار خواهد شد و تلاش‌هایی در حال انجام است تا این آثار در شهرهای دیگر هم به نمایش درآید. به گفته مدیر این بخش؛ برخلاف شرایط نامناسب تئاتر ناشی از شیوع کرونا و تعطیلی مکرر سالن‌های نمایشی، تعداد آثار متقاضی شرکت در این بخش کاهش پیدا نکرد و استقبال خوبی از سوی عکاسان صورت گرفت. آثاری که در نمایشگاه عکس به نمایش درمی‌آیند، در قالب کتاب هم منتشر و در اختیار هنرمندان و علاقه‌مندان قرار خواهد گرفت. چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر از ۱۴ تا ۲۶ بهمن به دبیری حسین مسافرآستانه برگزار می‌شود.

ارزشمندی تاثیر ارتباط راستین با مخاطب

در تئاتر همان ضمیر درونی و ناخودآگاه انسان نشانه می رود که بستر بسیاری از خوبها و بدها بدون تمایز و تشخیص ویژه است و در صحنه چنین حال و هوایی هدفگذاری شده که انسان پنهان و پیدای درونش را تماشا کند. همین بیرون آوردن انسان از لفافه است که مسیر انسانی و آگاهی بر خویشتن را رقم می زند.

انسان آگاه متوجه خوب و بد خود خواهد شد و در بازاندیشی رفتاری بسیار سنجیده و دقیق رفتار خواهد کرد. پس نمایشی که می تواند انسان را به واسطه خطاکار بودنش بررسی کند، یک اثر ارزشمندی تلقی خواهد شد و هر چه بیان مسأله و اهمیت آن زیاتر و دقیق تر شده باشد، ارزشمندی اثر نمایشی نیز افزوده خواهد شد. به همین دلیل کم مایگی و بی مایگی آثار نمایشی خود دلیلی مبرهن و آشکار برای بی ارزش جلوه خواهد کرد. از سوی دیگر، بهای بیش از حد به تکنیک ها و دور شدن از معیارهای اخلاقی و تربیتی و بسیاری از نکات ارزنده دیگر می تواند مسیر سقوط یک اثر تا مراحل کامل بی ارزشی و در واقع انحطاط آن اثر را نمایان سازد. اثری که سر تا پا لودگی است، نمی تواند زیبا و ارزشمند باشد، اثری که در اتکای به فرم فاقد درک معنایی شود، نمی تواند در جامعه مؤثر باشد و این نیز اثر را با مفهوم بی ارزشی یگانه می گرداند.

بنابراین ارتباط راستین با مخاطب و دادن نکات ارزنده از جمله موارد کلیدی است که به ارزشمندی و دوام و بقای آن اثر در ذهن و روان مخاطبان بسیار تأثیرگذار خواهد بود. در جامعه ایرانی که همواره انسان مداری و اخلاق ملاک و معیار بوده و فراطر از آن، کشور در مسیر پیشرفت قرار گرفته، داشتن تئاتر ارزشمند یک امکان باشکوه برای بارور شدن چنین نظرگاه و کارکردی خواهد بود.

هر تئاتری فارغ از مباحث تکنیکی و زیبایی شناسی، می تواند اثر ارزشمندی باشد که نظر مخاطب را جلب کند. اما گاهی مخاطب دچار اشتباه می شود و آن اثر نمایشی نتوانسته مطلوب را ارائه کند بلکه به اقتضای خواست غیر معقول، برخوردار از یک وضعیت شبه رضایت بخش است و این همان تردید و تناقضی است که باید برطرف شود که ضمانت ارزشمندی یک اثر نمایشی را ممکن تر سازد.

تئاتر ارزشمند در ارتباط با مخاطب، دو سویه را باید به بهترین نحو ممکن راضی کند؛ یکم، سرگرم کننده باشد و دوم، بتواند تفکری

را در میان بگذارد.

سرگرم کنندگی با همان شور و نشاط ضمنی و حوصله دیدن و مات شدن در تکنیک ها و محو شدن در زیبایی ها ممکن خواهد شد. سویه دوم نیز به لطف قلم نویسنده درباره بیان یک موضوع کارآمد و بنابر اقتضای زمان ممکن می شود. انسان ها موجودات جایز الخطایی هستند و باید که همیشه و همواره مورد انتقاد و بررسی و ارزیابی واقع شوند چنانچه هر روز، پیش از بیرون رفتن از خانه برابر آینه موی خود را شانه می کنند و سر و صورت و لباس و کفش را نگاه می اندازند و گاهی از اعضای خانواده می خواهند که راجع به شمایل حضور در اجتماع ابراز نظر کنند و این همان انتقاد سازنده ای است که مانع از خندیدن و دست انداختن دیگران خواهد شد.

پنجره ای
رو به دیوار

رضا آشفته
منتقد

داوران جشنواره تئاتر فجر ۵۰ عکاس را برای بخش نمایشگاهی انتخاب کردند

محمود کلاری، سیف‌الله صمدیان و عباس کوثری به داوری آثار بخش عکس چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر پرداخته و ۷۰ اثر از ۵۰ عکاس را برای شرکت در بخش نمایشگاهی انتخاب کردند. به گزارش ایرنا از ستاد خبری جشنواره، ۱۱۰ عکاس با ارسال ۵۲۱ عکس به دبیرخانه، متقاضی شرکت در این بخش بودند و بنابر تصمیم هیأت داوران، ۵۰ عکاس با ۷۰ اثر در بخش نمایشگاه عکس حضور دارند. بنا بر اعلام مهدی آشنا مدیر بخش عکس و پوستر، این نمایشگاه به شکل حضوری و فیزیکی برگزار خواهد شد و تلاش‌هایی در حال انجام است تا این آثار در شهرهای دیگر هم به نمایش درآید. به گفته مدیر این بخش؛ برخلاف شرایط نامناسب تئاتر ناشی از شیوع کرونا و تعطیلی مکرر سالن‌های نمایشی، تعداد آثار متقاضی شرکت در این بخش کاهش پیدا نکرد و استقبال خوبی از سوی عکاسان صورت گرفت.

جسد‌های پستی در پردیس شهرزاد

نمایش «جسد‌های پستی» به کارگردانی محمد محب‌الهی در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه رفت.

به ترتیب ورود به صحنه، محمد عبداللّهی، میثم محب‌الهی، ساناز تفکری، علی پیلهور، مصطفی شویکلو، پریا گندمگون، یاسمن کریمی، طناز بیطرفان و مائده آتین در این نمایش ایفای نقش می‌کنند.

به دنبال کشف راز مرگ‌های مشکوک و جسد‌های پی در پی که به خیاط‌خانه تئاتر ارسال می‌شود، کارآگاه باهوش و همه‌فن‌حریف به محل جرم اعزام شده و پرده از راز سر به مهر این خیاط‌خانه تئاتر برمی‌دارد. الهه مرادی برنامه‌ریزی، دستیاری کارگردان و منشی صحنه نمایش را برعهده دارد. نمایش جسد‌های پستی نوشته داریو فو با ترجمه‌ای از جمشید کاویانی به تهیه‌کنندگی الهه دالایی و کارگردانی محمد محب‌الهی در پردیس تئاتر شهرزاد به روی صحنه رفته است. این نمایش همه روزه از ساعت ۲۰:۳۰ تا ۲۱ دی ماه در سالن تئاتر شهرزاد برپاست.

استقبال از تئاتر «بانوی بی نشان» در مشهد

اجرای تئاتر «بانوی بی نشان» به کارگردانی کورش زارعی با استقبال مخاطبان در مشهد روبه رو شد. زارعی در گفت و گو با برنامه «سرباز آرامش» رادیو مقاومت، درباره تئاتر خود که ویژه شهادت حضرت زهرا^(س) روی صحنه برده است، گفت: قصه تئاتر «بانوی بی نشان» بایک قصه امروزی آغاز می شود بعد به دل تاریخ می رود و از تولد تا نبش قبر حضرت زهرا^(س) به تصویر کشیده می شود. او بیان کرد: این نمایش قصه مادر شهید مدافع حرم از تیپ فاطمیون است. ما تلاش کردیم در این نمایش علاوه بر مقاومتی که در جهان امروز اتفاق می افتد، چگونگی زندگی حضرت زهرا^(س) که می تواند الگویی برای جامعه باشد را به نمایش بگذاریم. زارعی، درباره استقبال مخاطبان نیز توضیح داد: ما در مرکز شهر و یا بالای شهر مشهد اجرا نرفتیم بلکه در حاشیه ترین نقطه مشهد تئاتر را در یک سالن ورزشی روی صحنه بردیم که با استقبال مخاطبان روبه رو شد. در حقیقت شبی ۲ هزار و ۵۰۰ نفر تماشاگر داشتیم.

تاریخ انتشار: شنبه ۱۸ دی ماه ۱۴۰۰ * ۱۳:۱۰

«فرهنگستان» گزارش می دهد

دانشگاه؛ راه میان بر برای کارگردان شدن

یگانه عرب
روزنامه نگار

آنهایی که به دانشگاه می روند تا سینما بخوانند، در برخورد با این فضا سه دسته هستند: کسانی که سینما را قبل از ورود به دانشگاه آغاز کرده اند و به دانشگاه می روند که اطلاعات و تجربیات بیشتری را از این طریق کسب کنند و بیاموزند. اینها عموماً دانشجویان موفق تری در عرصه سینما هستند، مانند محمد کارت که پیش از ورود به دانشگاه فیلم های کوتاه می ساخت و پس از ورود به دانشگاه با کسب اطلاعات و آموزه های بیشتر، فوای تر به راه خود ادامه داد. در نسل قبلی فیلمسازان ایرانی هم می شود ابراهیم حائسی را مثال زد که بعد از ساختن سه فیلم که لااقل دو موردشان موفق بود، تازه به دانشگاه رفت. این افراد هادهای سینمایی خود را در دانشگاه تکمیل می کنند. برخی دیگر از افراد هستند که با علاقه های شاید ناچیز و بیشتر از سر تفتن به رشته سینما روی می آورند و صرفاً آمده اند تا مدرک بگیرند. این افراد طبیعتاً انطور که باید و شاید کار را دنبال نمی کنند و چیزی بیشتر از یک مدرک تحصیلی نمی خواهند. برخی دیگر نیز هستند که به دانشگاه پا می گذارند تا به قول خودشان کار را در عرصه سینما اصولی و از دانشگاه شروع کنند. کم پیش می آید میان این گروه ها کسی موفق شود به سینمای حرفه ای ورود پیدا کند. موفق و ناموفق معمولاً کسانی هستند که از قبل در عرصه هنر و سینما فعالیت کرده و به دانشگاه می آیند که اطلاعات خود را در دانشگاه مستحجم کرده و آنها را تکمیل کنند و این افراد بیشترین و بهینه ترین استفاده را از دانشگاه می برند. این تقسیم بندی به عبارتی نشان می دهد که دانشگاه برای موفقیت در عرصه سینما، می تواند یکی از شروط لازم باشد اما شرط کافی نیست.

البته لزوماً همه کسانی که کارگردان معتبری شده اند، صرفاً خروجی دانشگاه ها نبوده اند. اما بررسی های بیشتر در این زمینه مشخص می کند دانشگاه ها در موفقیت بیشتر کارگردانان و بازیگرانی که تحصیلات آکادمیک این رشته دارند، بی تاثیر و کم رنگ نبوده اند. این جریان صرفاً مختص به ایران نیست و ما در سراسر دنیا در دانشگاه های معتبر می بینیم افرادی با حضور و تحصیل در دانشگاه های هنر به موفقیت در این عرصه می رسند و کسانی هم که به موفقیت در عرصه سینما رسیده اند، صرفاً خروجی های دانشگاه نبوده اند. یک نکته مهم دیگر هم در این زمینه باید مورد توجه قرار بگیرد که نسبت عاقلانه حد سینما با دانشگاه را بهتر روشن می کند. لزوماً کسانی که بازیگر شدند، در دانشگاه های بازیگری نخواندند، حتی اگر رشته تحصیلی آنها سینما بوده باشد، به این معنا که گرایش آنها یکی نبوده است. یعنی با رشته تحصیلی کارگردانی در عرصه بازیگری قدم گذاشتند یا حتی برعکس. خیلی از فیلمسازان جامه درشت سینما در رشته تدوین، فیلمبرداری یا صدا در دانشگاه تحصیل کرده اند و خیلی از تدوینگران و فیلمبرداران و سایر عوامل سینما هم تحصیلات دانشگاهی شان کارگردانی نبوده است. این یعنی باید برای به دست آوردن یک خروجی موثر، دایره وسیع تری را به لحاظ آموزشی پوشش داد.

۱۱۱

سینمای ایران و دانشگاه های ایران

سینمای ایران از انقلاب با ایران سراسری مجدد شد و نه تنها افرادی که کم کار بودند و شاید تا پیش از آن امکان کار نداشتند، حالا به طور جدی تر روی کار آمدند بلکه نسل جدیدی هم پا به میان گذاشته شد؛ که از ابراهیم حائسی کی و بهشتیست تا آن هم نوجوب به دبایات عدالت آموزشی در کشور است. آموزش با کیفیت باید برای همه اجباری شود، نه اینکه دیگران ریسک کنند و بهشتیست را در عرصه موفق شوند یا نه؛ اما برخی دیگر صرفاً به دلیل جایگاه طبقاتی شان یا اینکه والدین آنها از عوامل سینما بوده اند، امکان شد و موفقیت را داشته باشند. اگر اینطور باشد با رکودی در سینما مواجه خواهیم شد که ریشه آن تنگتر کردن دایره استعدادها و قطع ارتباط معنادار بین سینما و تمام لایه های اجتماع است. پس دانشگاه ها نیز باید در راستای اهداف خود و افزایش خروجی های موفق و کارآمد در عرصه سینما بیشتر تلاش کرد و حتی کارگاه های فنی در این زمینه برگزار کنند تا کسی که پا به عرصه دانشگاه می گذارد، بتواند درصد موفقیتی برای خودش در نظر بگیرد. منتقل سیستم باید بگوید همه چیز نباید مدرک گرایی باشد و درصد اختلالی از طریق دانشگاه باید برای افراد مشخص باشد و ارتباط معقولی با سیستم بازار کار فراهم شود.

سنگران اسامی جشنواره فجر فارغ التحصیل کدام رشته ها هستند؟

حال با فراز گرفتن در آستانه برگزاری چهلمین جشنواره فیلم فجر به بررسی رشته تحصیلی و دانشگاهی کارگردانان این دوره از جشنواره پرداخته ایم و این ۲۲ کارگردان جشنواره، فیلم فجر را به عنوان جامعه آماری مدنظر قرار داده ایم تا به این نکته اشاره کنیم که دانشگاه و تحصیلات آکادمیک دانشجویان این رشته و علاقه مندان رشته سینما شرط لازم برای یک فعالیت موفق در سینما هست و باید اما شرط کافی نیست و هرچند می تواند نقش موثری در پیشرفت فعالیت های اهالی این رشته داشته باشد و ابراز موفقیت آنها در این عرصه، فراهم کند؛ اما هم عدالت آموزشی لازم است و هم برقراری نسبی معقول بین دانشگاه و بازار کار. در بررسی تحصیلات آکادمیک کارگردانان ۲۲ فیلم از چهلمین جشنواره فیلم فجر به این نتیجه رسیدیم که کارگردانان ۱۲ فیلم از این تعداد دارای تحصیلات دانشگاهی هنر (کارگردانی، بازیگری، تدوین، فیلمبرداری و...) هستند و دیگر کارگردانان با تحصیلات غیرمرتبط با هنر یا به این صنعت گناشتند. کارگردانان دارای تحصیلات آکادمیک هنر چهلمین جشنواره، فیلم فجر شامل امیرحسین سهروردی کارگردان فیلم برف آبرو، دارای تحصیلات کارشناسی رشته بازیگری در دانشگاه هنرهای دراماتیک، مرتضی علی عباس میرزایی کارگردان «بهر» کارشناسی سینما گرایش کارگردانی از دانشگاه سوره، امیرعباس ربیعی

نام کارگردان	نام فیلم	رشته تحصیلی	نام دانشگاه
امیرحسین سهروردی	برف آخر	کارشناسی رشته بازیگری	دانشگاه هنرهای دراماتیک
مرتضی علی عباس میرزایی	بهر	کارشناسی سینما گرایش کارگردانی	دانشگاه سوره
امیرعباس ربیعی	شد	لیسانس ادبیات نمایشی	دانشکده صداوسیما قم
محمدحسین مهدویان	مرد پاینده	لیسانس کارگردانی / کارشناسی ارشد تهیه کنندگی	دانشگاه سوره / دانشگاه صداوسیما
رضا میرکریمی	نگهبان شب	فارغ التحصیل رشته گرافیک	پردیس هنرهای زیبای دانشگاه تهران
داود پیدل	نمور	کارشناسی رشته تدوین	جامع علمی کاربردی
هادی حجازی فر	موفقیت مهدی	کارشناسی ارشد نمایش عروسکی	پردیس هنرهای زیبا
امید شمس	ملقات خصوصی	کارشناسی سینما	فارغ التحصیل انجمن سینمای جوان
آرین وزیردقتر	بیروا	فوق لیسانس سینما	دانشگاه هنر
یوسف حائسی کیا	شب طلایی	لیسانس سینما گرایش تدوین	دانشکده سینما و تئاتر
کاظم دانشی	ملغزار	کارشناسی کارگردانی تئاتر	-

کارگردان فیلم «شد» لیسانس ادبیات نمایشی از دانشگاه صداوسیما قم، محمدحسین مهدویان کارگردان «مرد پاینده» لیسانس کارگردانی دانشگاه سوره و کارشناسی ارشد تهیه کنندگی از دانشگاه صداوسیما، رضا میرکریمی کارگردان «نگهبان شب» فارغ التحصیل رشته گرافیک از پردیس هنرهای زیبای دانشگاه تهران، داود پیدل کارگردان «نمور» کارشناسی رشته تدوین از دانشگاه جامع علمی کاربردی، هادی حجازی فر کارگردان «موفقیت مهدی» کارشناسی ارشد نمایش عروسکی از پردیس هنرهای زیبا، امید شمس کارگردان «ملقات خصوصی» کارشناسی سینما و فارغ التحصیل انجمن سینمای جوان، آرین وزیردقتر کارگردان «بیروا» فوق لیسانس سینما از دانشگاه هنر، یوسف حائسی کیا کارگردان «شب طلایی» لیسانس سینما گرایش تدوین از دانشگاه سینما و تئاتر و کاظم دانشی کارشناسی کارگردانی تئاتر می شوند. با بررسی این فیلم ها می توان گفت عرصه سینما، مجموعی از اهالی سینمایی است که با رشته های متفاوت از هنر (بازیگری سینما و تئاتر، کارگردانی، تدوین، فیلمبرداری و...) دارند یا خود در رشته های هنر بازیگری و کارگردانی سینما تحصیل کرده اند. نکته قابل بیان این است که کسانی که از دانشگاه پا به عرصه بازیگری و کارگردانی سینما گذاشته اند، نواسته اند که دانش کسب کرده از دانشگاهان را در میان اهالی این صنعت توزیع کنند. البته که صرف موفق بودن و کار با دقتر در عرصه سینما، ورود به دانشگاه و تحصیلات آکادمیک نیست و عوامل دیگری هم در این جریان دخیل هستند اما به عنوان یکی از راه های موفقیت در عرصه کارگردانی و بازیگری در سینما محسوب می شود. در ادامه به معرفی و بررسی سربین دانشگاه های هنر به جهت پرداخت به حوزه سینما در رشته های مختلف کارگردانی، بازیگری، تدوین، فیلمبرداری و... پرداخته ایم و ضمن معرفی دانشگاه ها، با معیاران گروه رشته سینما در این دانشگاه ها گفتگویی درخصوص لزوم نقش آفرینی دانشگاه ها در فرایند افزایش ورودی های کارگردانی به عرصه سینما از دانشگاه داشته ایم که در ادامه می خوانید.

دانشکده سینما و تئاتر، قدمی تری نهاد آکادمیک سینما در ایران

دانشکده سینما و تئاتر دانشگاه هنر، قدمی تری نهاد آکادمیک سینما و تئاتر در ایران محسوب می شود که نزدیک به ۵۷ سال از تأسیس آن می گذرد. این دانشگاه دارای دو رشته کارشناسی و چهار رشته کارشناسی ارشد رشته های تحصیلی این دانشگاه شامل بازیگری، کارگردانی، تدوین، فیلمبرداری، فیلمنامه نویسی، ادبیات دراماتیک و تئاتر عروسکی می شود و ازجمله کارگردانان معروف سینمای ایران که از این دانشگاه فارغ التحصیل شده اند می توان به رخشان بنی اعتماد، جهانگیر کوثری، علی حائسی، کمال

پردیس هنرهای زیبای دانشگاه تهران

پردیس هنرهای زیبای دانشگاه تهران، از قدیمی ترین مراکز آموزش عالی هنر در ایران و یکی از نهادهای مهم دانشگاهی معتبر ایران در رشته های هنر است. این مقدمه تأسیس هنرکده دانشگاه تهران در سال ۱۳۱۹ بود که از سال ۱۳۲۸ دانشگاه هنرهای زیبا و از سال ۱۳۴۲ پردیس هنرهای زیبا نامیده شد. این دانشگاه همرا با دبیرانی دانشجویان هنر بسیاری است و خروجی های آن نیز در عرصه هنر به ویژه سینما و تئاتر بسیار شناخته شده اند که می تواند بازیگر

اهیت این دانشگاه در عرصه هنر باشد. ازجمله استادان برجسته این دانشگاه می توان به بهرام بیرون، محمدحسین لطفی، آیدین آغداشلو، هوشنگ گلشیری، سیمای کویان، محمد کوثر، حمید سبندریان، هوشنگ سیحون و... اشاره کرد. رحمت امینی، مدبرگروه رشته سینمای پردیس هنرهای زیبا دانشگاه تهران درخصوص استادان این دانشگاه برای تدریس دروس سینمایی می گوید: «در دانشگاه های هنر دو دسته استاد داریم؛ یکی اساتید و اعضای هیات علمی و دیگری اساتید مدعو. در بخش اعضای هیات علمی در بخش های مختلف هنر حدود ۱۱ عضو هیات علمی داریم، همچون مجید سرسنگی، محمدباقر قهرمانی، پیام فروتن، شمس سمودی، آزاده گنج و... پردیس هنرهای زیبای دانشگاه تهران نواسته چهره های سینمایی مطرحی را نیز تربیت کند که ازجمله آن می توان به اصغر فرهادی، مهدی سلطانی و بنمه لبتینی اشاره کرد که توانسته اند از طریق دانشگاه در این عرصه ورود کرده و به موفقیت برسند.» وی همچنین درخصوص لزوم نقش آفرینی دانشگاه ها در فرایند افزایش ورودی های کارگردانی به عرصه سینما بیان می کند: «دانشگاه اسامایک محیط دوسویه علمی و نظری است. کسی که می خواهد وارد دانشگاه شود، در تلاش است تا از طریق بخش علمی، بخش نظری را نیز بیاموزد. کسانی که استعدادی در خود می بینند و در تلاش هستند تا این استعدادها را شکوفا کنند، باید بداند دانشگاه بهترین گزینه است.»

دانشگاه هنر سوره نیسی از خروجی های موفق سینمایی را وارد بازار کار می کند

دانشگاه هنر سوره یکی دیگر از بهترین و پرمیشتترین دانشگاه هنر در کشور بوده که وابسته به خور هنر است و هر ساله نیز علاوه بر پذیرش دانشجویان در بخش های مختلف هنر، خروجی های سینمایی و تئاتری به نام و سرشناسی را نیز روانه عرصه سینما کرده است. دانشگاه هنر نخستین دانشگاه سوره در کنار دانشگاه مدداری و فرهنگ و ارتباطات است که از زمان تأسیس در سال ۱۳۲۷ به جذب دانشجوی در مقاطع کاردانی و کارشناسی پیوسته و ناپیوسته و کارشناسی ارشد پرداخت. ازجمله رشته های دانشگاهی این دانشگاه می توان به گرافیک، نقاشی، تئاتر در گرایش ادبیات نمایشی، نمایش عروسکی و طراحی صحنه، سینما، معماری، صنایع دستی، هنر اسلامی... اشاره کرد. راضی شهبازی، مدیرگروه رشته سینمای دانشگاه سوره می گوید: «دانشگاه سوره به لحاظ بافت و شکل هیات علمی و تنوع، استفاده از استادان مدعو جزء دانشگاه های برتر و موفق کشور است و از استادان مدعو بهره مند می شود و این امکان موجب بهره مندی بیشتر دانشجویان از حضور استادان بیشتر می شود. در رشته تدوین، بهرام دهقانی در رشته فیلمبرداری، مجید آلتپوش در رشته کارگردانی، محمدحسین دوشی، مهرداد خوشبخت، مجید دانشگاه هنرهای می کند.»

به گفته او، دانشگاه سوره در بدو تأسیس چندین شمه در تهران، شیراز، اصفهان و تبریز داشته است و درحال حاضر صرفاً دانشگاه سوره در تهران فعالیت است و آن دانشگاه با تغییر ماهیت داده اند. در طول ۲۷ سال فعالیت دانشگاه سوره، اسامی مهم و شناخته شده ای در این دانشگاه حضور داشته اند؛ همچون شهرام مگرکی، سامان سالور، علیرضا آشتی، نوح اصلائی، مسعود سلامی، هومن بهمنش، سعید روستایی، کاظم مولایی و محمدحسین مهدویان در زمینه کارگردانی و آزاده سمیر، سحر دولت شاه، هوشنگ شوقی و... در زمینه بازیگری از چهره های شاخص دانشگاه سوره بودند. شهبازی درخصوص چالش حال حاضر بدنه آکادمیک و بدنه حرفه ای سینما معتقد است مشکلی که در سیستم نظام آموزشی ما وجود دارد، این است که تکلیف دانشگاه از مدرسه و ایستین جدا نیست و وجه تمایز ندارند. کار دانشگاه باید دانش آن رشته است، اما در تمام دنیا مدرسه های بازیگری و فیلمسازی مدرک دانشگاهی رسمی به کسی نهند و تنها موجب بازیگری مهارت به افراد می شوند. دانشجویی که در دانشگاه حاضر می شود، نمی داند که در پی یادگیری مباحث نظری آمده یا علمی؛ به همین دلیل دانشجویان سینما نیز دو دسته می شوند؛ کسانی که می خواهند دروس علمی و بازیگری و کارگردانی بیاموزند و کسانی که صرف یادگیری دروس نظری را درنظر دارند. دانشگاه می تواند محل آشنایی دانشجویان سینمایی با یکدیگر باشد و اینکه دانشجویان را نسبت به خواسته خود آگاه کند، اینکه بداند اصلاً ما چرا در حوزه سینما از چه قرار است و آیا اینکه دانشجویان استعداد حضور در این عرصه و فعالیت های سینمایی را دارند یا خیر. پس نوجوب به تحصیلات آکادمیک نیز در ورود به بدنه سینما احداث دارد، اما نه اینکه انگیزه ترین شرط باشد.

رئیس بنیاد فرهنگی روایت:

جشنواره سردار آسمانی فراتر از یک رویداد تئاتری است

سلیمانی فارسانی مشاور دبیر و مدیر دبیرخانه، شهرام احمدزاده مدیر بخش نمایشنامه نویسی، مهدی طهماسبی مدیر بخش رادیو تئاتر، پژمان شاهوردی مدیر بخش تئاتر خیابانی و جواد تمدنی مدیر روابط عمومی انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس نیز به ارائه گزارشی از وضعیت جشنواره و فعالیت های صورت گرفته در دبیرخانه پرداختند.

سومین جشنواره سراسری تئاتر سردار آسمانی به همت انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس بنیاد فرهنگی روایت فتح و اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمان دی سال جاری به دبیری سیدوحیدفخر موسوی در سه بخش نمایشنامه نویسی تئاتر خیابانی و رادیو تئاتر از ۱۷ تا ۲۱ دی در کرمان برگزار می شود.

فرهنگ و هنر و نیز زمینه ساز بستر مناسبی برای ادای دین جامعه تئاتر کشور باشیم و باید بر تقویت ابعاد رسانه ای این جریان بزرگ فرهنگی هنری غزنی جدی داشته باشیم.

این جشنواره چیزی فراتر از یک جشنواره تئاتری است و اصولاً به دلیل شخصیت عظیم و گسترده حاج قاسم، هر کسی در هر مقام و رتبه و در جهای هر کاری برای حاج قاسم انجام دهد باز هم کم است و فکر می کند که از قافله ارادتمندان و دوستداران ایشان عقب افتاده است و باید برای سردار کاری ویژه انجام دهد. امیدوارم خداوند به برکت خون پاک مجاهدان و شهدای مدافع حرم علی الخصوص شهید سلیمانی به قدم ها و قلم های خالصانه همه خادمان و شرکت کنندگان این جشنواره برکت دهد تا شاهد برگزاری مطلوب بخش نهایی این جشنواره در کرمان باشیم.

بنا به اعلام انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس، در این دیدار حمید نیلی مدیر انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس و سیدوحیدفخر موسوی دبیر سومین دوره جشنواره سراسری تئاتر سردار آسمانی نیز با ارائه گزارشی از آخرین شرایط و وضع موجود این جشنواره را تشریح کردند. توحید معصومی مشاور انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس، محسن

رئیس بنیاد فرهنگی روایت فتح با اشاره به آنکه به دلیل شخصیت عظیم و گسترده حاج قاسم، هر کسی در هر مقام و رتبه و در جهای هر کاری برای حاج قاسم انجام دهد باز هم کم است تصریح کرد: جشنواره تئاتر سردار آسمانی چیزی فراتر از یک جشنواره تئاتری است.

سیدمحمد یاشار نادری رئیس بنیاد فرهنگی روایت فتح در بازدیدی از دبیرخانه سومین جشنواره سردار آسمانی ضمن تقدیر و تشکر از مسئولان و دست اندرکاران اجرایی در ۲ استان تهران و کرمان با اشاره به اهتمام ویژه و ارادت قلبی و دلی هنرمندان تئاتر نسبت به سردار شهید حاج قاسم سلیمانی گفت: حس و حال باتیان و دست اندرکاران این جشنواره اعم از مدیران و هنرمندان با جشنواره های دیگر وجه تمایز عمده ای دارد و به خوبی محسوس است که همه با دل و جان آمده اند تا به ساحت مبارک سردار آسمانی ملت ایران حاج قاسم سلیمانی عرض ارادت و ویژه از جنس هنر فاخر تئاتر داشته باشند.

نادری همچنین افزود: این جشنواره از سوی هنرمندان تئاتر کشور به طور ویژه مقبولیت خاصی پیدا کرده است و خدا را شاکریم که در بنیاد فرهنگی روایت فتح توانسته ایم در خدمت سربازان حاج قاسم در سنگر

تاریخ انتشار: شنبه ۱۸ دی ماه ۱۴۰۰ * ۱۳:۱۰

رضا بهبودی بازیگر تئاتر در گفت‌وگو با «همدلی»
از تاریخ و ارتباطش با تئاتر می‌گوید

حضور در نقطه اختلاف!

همدلی | احمد موسوی | اتفاقات تاریخی چنان می‌مانند که همواره می‌توانند قابل خوانش باشند. احتمالاً همه ما این جمله را شنیده‌ایم که تاریخ پندآموز است و می‌توان از آن درس عبرت گرفت اما شاید خیلی به ماهیت این جمله فکر نکرده‌ایم. از طرفی این جمله را در سالیان اخیر بیشتر شنیده‌ایم که «ما ایرانیان حافظه تاریخی‌مان ضعیف است» و هموار از آن خبر به می‌خوریم چون از آنچه گذشته پند نمی‌گیریم. همه این جملات نشان از اهمیت بازنگری و مطالعه تاریخ دارد که این بازنگری و مطالعه در روزگار امروز لزوماً قرار نیست با مراجعه به کتابخانه‌ها مر تفحش شود بلکه مدیوم‌های دیگر مثل سینما، تئاتر و تلویزیون می‌توانند وسیله‌ای برای این مسئله باشند. البته این رسانه آخر یعنی تلویزیون در چنین موردی شاید کمتر بتواند به طرف و راست گو باشد اما تئاتر ذاتی دارد که کمتر از آن دروغ برمی‌آید. به همین بهانه با رضا بهبودی بازیگر شناخته‌شده تئاتر هم‌کلام شده‌ایم. او که فارغ‌التحصیل رشته کارگردانی تئاتر از دانشکده سینما تئاتر است در طول دوران حضورش روی صحنه، تجربه حضور در نمایش‌های تاریخی را دارد. یکی از کارکردهای نمایشی با بازی او «نمایشده موافق» در «رپورتاژهای شبانه دکتر مصدق» است که و بار و پشتیبان اصلی مصدق در مجلس به حساب می‌آید. مشروح این گفت‌وگو پیش روی شماست:

مثبت باشد سرخا نداریم. به نظر نمی‌آید که این تصویر کمی کلیشه‌ای و یکسویه باشد؟
همان‌طور که گفتم چنین برداشتی به نوع برداشت نویسنده-کارگردان مربوط است یا ابعاد شخصیت پرداخت. این همان چیزی است که من می‌گویم و به نظر اگر زاویه دید غیرسنتیمی انتخاب می‌شد و از زاویه دید شخصی دیگر داستان روایت می‌شد خیلی نتجه‌ده بودیم تا به مستندات تاریخی بایستد و بازمی‌ماندیم و از طرفی فرصت پرداختن به نکات انسانی‌تر و پرسش‌برانگیزتر بیشتر فراهم می‌شد که با این نگاه می‌شد ویژگی دراماتیک بیشتری به کار اضافه شود. بزرگ هم اشاره کرده که به‌طور مثال اگر داستان از زاویه دید دکتر مصدق تعریف می‌شد واقعاً ۸۰ مرداد و خود نخست‌وزیر رنگ و لعاب دیگری می‌گرفت و آن وقت ابعاد دیگری از فیلم کمتر هم فرصت نمود پیدا می‌کرد. فیلم مشهوری به نام «روز به‌خصوص» است که داستان آن در روزی اتفاق می‌افتد که قرار است موسولینی آن شهر سخنرانی بکند و این سخنرانی است. اسناد تاریخی دارد. کاراکتر اسنادی که آن را سوفا لورن بازی می‌کند، روی است خانه‌دار که با پنجره اپارتمان روبه‌رو می‌آید و تماشا می‌کند و در آن مردی را می‌بیند که به‌طور مایل ماسترایی است. این مرد روز هم مرد مهم‌تره تئاتر یا سخنرانی موسولینی در جنگ جهانی دوم را تماشا می‌کند. در این فیلم، این اتفاق تاریخی از زاویه دیگری روایت می‌شود که باعث می‌شود تاریخ برای ما جذاب‌تر روایت شود. همه این حرف‌ها به این معنا نیست که من این کار را درست ندارم. فقط فارم می‌بلندند. افکارم را درباره این نمایش بازگو می‌کنم.

چه چیزی درباره این نقش و نمایش برایتان جذاب بود که حاضر شدید در این پروژه شرکت کنید؟
در وهله اول خود شخصیت دکتر مصدق و تأثیرگذاری او برایم مهم بود. همچنین اینکه از دوران پهلوی تاکنون فرصتی برای پرداختن به این شخصیت در تئاتر و سینما به وجود نیامده است. پروژه را برایم جذاب می‌کرد. یکی از فضاهای سینما و تئاتر ما این است که زائر زندگیمان نداریم. در تمام دنیا به‌خصوص هالیوود می‌بینیم که مردم شخصیت‌های تاریخی‌شان فیلم‌های زیادی ساخته‌اند. البته داستان هم برای این کار باز بوده تا به خیلی از آن شخصیت‌ها بپردازند و فقط تعریف و تمجید نباشد و به‌عنوان یک انسان با آن شخصیت‌ها برخورد کنند. این رازر متأسفانه در سینما، تئاتر ما نیست یا خیلی کم‌رنگ است. ما هیچ‌وقت فیلمی در مورد زندگی مردم در هیچ‌کدام از جنبه‌های خود را در مورد فلان شخصیت فیلمی یا سینمایی به‌طور مثال ساخته نکرده که با داستانی دراماتیک و بازی‌های خوب زندگیمان داشته باشد و مردم بپوشند آن را ببینند. درباره زندگی مصدق، احمد قوام، مدرس و خیلی‌های دیگر فیلمی نداریم. به همین دلیل من احساس کردم به سهم خودم در چنین پروژه‌ای نقش داشته باشم و از آن بهره ببرم.

ما او روبه‌رو بودید. کدام مصدق بود؟ ما همه، او را فیرمانی ملی و سیاستمداری وطن‌پرست می‌دانیم اما **مصدق هم او را پوپولیست می‌دانند. مصدق این نمایش که شما با او در ارتباط بودید، چگونه فردی است؟**
جواب آن واژه پوپولیست که موافق نیستیم و آن را درست نمی‌دانم.

من هم موافق نیستم. برای نشان دادن تناقضی در برداشته‌ها آن را به‌عنوان مثال معرفی کردم.
بله آقای خیلی سعی داشته هر چه بیشتر و بهتر چهره انسانی دکتر مصدق را آشکار کند. به همین دلیل بیشتر محتمه‌های انسانی مثل موقعیت‌هایی که با دخترشان بوده را به تصویر کشیده است. ما در این نمایش حتی طعنه‌های خود را به‌شخصیتش و دکتر مصدق را هم می‌بینیم. کوشش بر این بوده که تصویری واقعی ارائه شود. اگرچه در برنگاه‌های تاریخ ایشان رفتار و بینشی را ارائه داده که موجب اتفاقات بزرگی در جامعه و دنیای آن موقع شده اما به‌هرحال او هم انسانی بوده و با مسائل که همه ما در زندگی با آن‌ها روبه‌رو هستیم، درگیر بوده است. قرار نیست کسی را اسطوره و یکپارچه تصویر دست‌نهایی از او بسازیم. آدم‌های تاریخی مثل تاریخ به این دلیل بزرگ‌اند که زندگی‌شان را به‌تنهایی نمی‌گذرانند و باهمان زندگی‌شان تشخیش درستی داده‌اند و باهمان به تصمیماتشان عمل کرده‌اند. از طرفی هم پسای آن تصمیمات می‌ایستند. مثال در سباب انتخاب و آزادی تعبیری دارد که می‌گوید: آزادی پذیرش مسئولیت است! دکتر مصدق انسان آزادی‌خواهی بوده است تا جایی که به او انتقاد می‌شود کاش جلوی برخی از روزنامه‌های مأمور برپا می‌گرفت تا سقوط نمی‌کرد اما همان‌طور که در نمایش هم می‌بینیم، او می‌گوید من به آزادی مطبوعات اعتقاد دارم. این راهی است که او انتخاب می‌کند. ما از این دست شخصیت‌ها در جامعه خودمان نداریم. در عرصه سیاست جای چنین کاراکترهایی خالی است. انسان‌هایی که حرفی را بزنند و پای آن بایستند. ممکن است این حرف‌ها و نظرات از هر بینشی بیاید: چپ، راست، لیبرال یا تئولیسرال و... اما باید کسانی باشند که پای آن گشت‌های مطرح می‌کنند بایستند. اما می‌بینیم که آن چیزی را که عمیقاً باور ندارند به‌عنوان مرامنامه حزبی و فکری خود مطرح می‌کنند لذا جامعه ما مرتب دچار یک سری تغییرات آن به آن و لحظه‌لحظه می‌شود. ما در طول این‌همه سال، از شکل‌گیری و مطرح‌شدن انسان‌های ویژه در سیاست محروم بوده‌ایم یا کمتر برچوردار بودیم. نمی‌دانم اصل این مطالب جالبه باشد اما حرف اصلی من این مطالب که آقای خلیل سعی کرد مدعی واقعی را به ما نشان بدهد: صدیقی که در واقع می‌شود و از طرفی کسی هم طنز دارد و در لحظاتی هم بیمار است اما در نهایت به یک‌جایی فکر می‌کند: «آزادی و رفاه نسبی مردم»

شخصیتی که شما بازی کردید خیلی مثبت و وفادار تصویر شده بود. همین‌طور که دکتر مصدق یک انسان خوب و بی‌نظیر به تصویر کشیده شده است. هر دو این افراد سیاستمداران و عب‌لافل در دوران حاضر هیچ سیاستمداری را که این‌قدر

مسئله است: این نمایش چقدر به تاریخ متعهد بود و چقدر به دراماتیک بود؟
همان‌طور که آقای خلیلی در مصاحبه‌هایش هم گفته در سراسر آن دوران تحقیق زیادی کرده. من هم در آن تمرین‌ها که باعث شد خیلی بیشتر و دقیق‌تر تاریخ را روی بزم به این پی بردم که تمام این اتفاقات بر اساس مستندات تاریخی است اما به‌نظر بسؤال دیگری که این پیش می‌آید: این است که چنین ویژگی‌ای چقدر می‌تواند نقطه قوت یا ضعف یک اجرا باشد. این باخشی است که باید نویسنده و کارگردان نمایش بدند که با نظر من این است که می‌شد به‌گونه‌ای درباره این شخصیت تاریخی اجرا کرد که لازم نباشد ما خیلی جوجگوی عین بعین تاریخ باشیم. درباره هر شخصیت تاریخی دیگر نیز چنین است و می‌توان پس رویکرد را لحاظ کرد. ما هموار یک history داریم و یک story با همان تاریخ و داستان داریم و پس دو خیلی جاها با هم شباهت دارند اما در ماهیت واقعی بودنشان است که با هم تفاوت پیدا می‌کند. می‌شود با توجه به رخدادهای تاریخی منظر انتقادی خاصی نیز در اثرمان داشته باشیم و از آن دوره این منظر را به تماشاگر پیشنهاد بدهیم. منظور املا این نیست که موضع سیاسی خاصی را دنبال کنیم و در یک‌سوی داستان قرار بگیریم یا علیه حزب یا جریانی در آن دوره موضع بگیریم و کاری سیاسی انجام بدهیم؛ از زاویه دید داشتن با موضع داشتن لزوماً به سیاسی بودن یکی نیست: قرار نیست در چنین رویکردی دکتر مصدق را از زاویه فکری گروهی سیاسی بگیریم؛ خیر، مردم آن است که چطور می‌شود از نگاه بازیگران عرصه سیاست آن دوره یا اختصاصی که در این اتفاقات نقش داشته‌اند، داستان را تعریف کنیم؟ تعریفی که الان از ماجرا ارائه داده می‌شود یک گزارش مستقیم از اتفاقات آن دوران است. ممکن است این جمله که می‌گویم شوخی ظنی شود اما من به جسد عرض می‌کنم: فرض کنید این داستان از منظر بری بلند روایت بشود یا نگاه دختر دکتر مصدق یعنی خدیجه این داستان دیده شود که این دومی به‌نظر خیلی جذاب است. فرض کنید نمایش از دختر دیده شود که در آرزوی آن است تا پدر برمیگردد و سیاستمدار خود را بد کل سیر ببیند و با او حرف بزند که در همین نمایش هم حضور او را در چند صحنه داریم. ممکن است از منظر هر کسی که در آن داستان دخیل است ماجرا را تعریف کند، این وقت مصدق می‌توانست هم آن شخصیتی باشد که با مستندات تاریخی می‌خواند و هم نباشد. با چنین رویکردی می‌شد و دیگری از او را تصویر کرد و کودتا را به شکلی متفاوت تصویر کرد که حالا این‌طور به آن نگاه نشده است. به نظر من این نمایش وفادار به تاریخ است اما از سوی دیگر شاید تا دراماتیزه شدن فاصله دارد.

تاریخ همواره دچار ابهام است و در مورد هر اتفاق و شخصیتی روایت‌های متفاوتی ارائه می‌دهد. فردی مثل مصدق هم از این قاعده مستثنی نیست. مصدقی که را قالب نقش خود

نمایشده موافق» در رپورتاژهای شبانه دکتر مصدق. یک تیپ بود یا یک شخصیت؟
شما دقیقاً به نکتی اشاره کردید که نقطه اختلاف بوده است و باید در مورد آن بیشتر حرف بزنم. این نام کلی که در بروشور از آن به‌عنوان نمایشده موافق و نامیده مجلس یاد شده، از ابتدا این‌طور نبود. در متن برخی از آن‌ها عنوان داشته‌اند و اسناد تاریخی داشته‌اند و ما به ازای واقعی نمایشده، کسانی مثل دکتر معظمی از بنیان‌گذاران نهضت ملی ایران یا دکتر شایگان. به همین ترتیب نقش من هم چنین وضعیتی داشت: این نقش در اصل اوودی است بر شخصیت دکتر فاطمی. بنابراین کاراکتر است و جزئیات و مشخصات مشخصی دارد. اگرچه در این فرصت کوتاه معرفی نمی‌شود اما سعی شده ماهیت اصلی خود را حفظ کنند و در عین حال به دلایل مختلف از ذکر نام کاراکتر پرهیز شده است. بسیاری از جمله‌هایی که من در نمایش می‌گفتم عین جملات دکتر فاطمی است لذا شخصیت تاریخی-و فعلاً غیر دراماتیک است که بار کار دکتر مصدق و چپا بسیار نزدیک‌تر به‌نمایش بوده است. شاید گفتن اضافه گویی باشد و خیلی‌ها بدانند که دکتر مصدق او را فرزند سوم خود می‌دانسته است یا این اوصاف من داشتم یک شخصیت را بازی می‌کردم. گویی آنکه تماشاچی نداند او دقیقاً کیست و برایش روشن نباشد در چنین چنین شخصی وجود داشته است یا خیر. جزی از رفتار گرم، پوشش و بعضی از اسباب استخوان سعی شده این نزدیکی به کاراکتر اصلی وجود داشته باشد و من و دوستان گرم و لباس تلاش کرده‌ایم تا این شباهت به وجود بیاید؛ اما چون به هر دلیلی این به تماشاچی منتقل نمی‌شود، من هم خیلی باشکوهی این نقش نیستم؛ اگر کسی چنین سواپی بکند که این نقش هم باشد تا شخصیت من مسئولیتی در قبال این ضعف ندارم. مسئولیتی من تا آنجایی است که نقش را آلود می‌کنم و به توجهات طرفی به‌نقشی که بازی می‌کنم نگاهم. از طرفی به خاطر فرصت کوتاه نقش در پرداخت جزئیات محروم شدیم.

به همین دلیل با شکم در مورد عنوان دراماتیک بودن نقشتان حرف می‌زنید؟
بله چون رویکرد اصلی نمایشنامه و کارگردان تصویر کردن اوضاع-حوال دکتر مصدق بوده است و ما سویی با عقب و پیش داریم و می‌خواست‌اند در یک زمان دوستانه به خیلی از نکات برجسته زندگی او بپردازند. مجال پرداختن به بازیگران عرصه سیاست آن دوران کمتر در پیش‌آمد است و همان‌طور که می‌بینیم خیلی از نقش‌ها در چند جمله دیالوگ بیشتری ندارند و خیلی ماهیتشان روشن نمی‌شود. این شرایط باعث شد تا صلاح بر این باشد که نقش‌ها عناوین کلی‌تری داشته باشند تا برخی جریان‌های فکری را نمایندگی نکنند. بدین معنی همان‌طور که شما هم اشاره کردید این کاراکترها بیشتر تیپ‌بانی به نظر می‌رسند.

در آثاری به این شکل که بر اساس اتفاقات و شخصیت‌های تاریخی‌اند، میزان پایبند بودن به اصل واقع

تاریخ انتشار: شنبه ۱۸ دی ماه ۱۴۰۰ * ۱۳:۱۰

افتتاحیه سومین جشنواره سراسری تئاتر سردار آسمانی در گلزار شهدای کرمان برگزار شد

ارادت تئاتر به سردار دل‌ها

استقبال از تئاتر «بانوی بی‌نشان»

کارگردان تئاتر «بانوی بی‌نشان» گفت: این نمایش قصه مادر شهید مدافع حرم از تیب فاطمیان است و علاوه بر مقاومتی که در جهان امروز اتفاق می‌افتد، ما چگونگی زندگی حضرت زهرا(س) را که می‌تواند الگو باشد، به نمایش می‌گذاریم. به گزارش «وطن امروز»، کورش زارعی، بازیگر و کارگردان در گفت‌وگو با برنامه «سرباز آرامش» رادیو مقاومت، درباره تئاتر خود که ویژه شهادت حضرت زهرا(س) روی صحنه برده است، گفت: قصه تئاتر «بانوی بی‌نشان» با یک قصه امروزی آغاز می‌شود، بعد به دل تاریخ می‌رویم و از تولد تا نبش قبر حضرت زهرا(س) را به تصویر می‌کشیم. وی ادامه داد: در حقیقت قصه مادر شهید مدافع حرم از تیب فاطمیان است و تلاش کرده‌ایم پیوسته‌های اجتماعی و امروزی در نمایش خود داشته باشیم. در حقیقت علاوه بر مقاومتی که در جهان امروز اتفاق می‌افتد، ما چگونگی زندگی حضرت زهرا(س) را که می‌تواند الگوی باشد، به نمایش می‌گذاریم. این بازیگر تئاتر تأکید کرد: ما مقاومت حضرت زهرا(س) را نیز در این نمایش به تصویر می‌کشیم. زارعی درباره استقبال مخاطبان گفت: ما در مرکز شهر با بالای شهر مشهد اجرا نرفتم، بلکه در حالیه‌ای‌ترین نقطه مشهد تئاتر را در یک سالن ورزشی روی صحنه بردیم که با استقبال مخاطبان روبه‌رو شد. در حقیقت شبی ۲۵۰۰ نفر تماشاگر داشتیم.

وی همچنین با یادآوری علاقه مرحوم ناصر عبداللهی، خواننده به حضرت زهرا (س) گفت: ناصر عبداللهی اهل تسنن بود اما به واسطه خوابی که می‌بیند شیعه می‌شود. همچنین وی ارادت خاصی به حضرت زهرا(س) داشت. این کارگردان ادامه داد: هر آلبومی این خواننده وارد بازار می‌کرد امکان نداشت که برای حضرت علی(ع) و حضرت زهرا(س) نخوانده باشد. وی وقتی خانواده پیامبر را شناخت، خود را خادم آنها می‌دانست و اهل بیت را راه نکر. زارعی در پایان خاطرنشان کرد: تئاتر، سینما و هنر باید برای مردم باشد و این حرکت باید از دانشگاه آغاز شود. «سرباز آرامش» تا ۳۰ دی هر شب ساعت ۲۱ روی آنتن رادیو مقاومت می‌رود.

معرفی داوران سومین جشنواره تئاتر سردار آسمانی

پیش از مراسم افتتاحیه، داوران مرحله نهایی سومین جشنواره سراسری تئاتر سردار آسمانی معرفی شدند. سیدوحید فخرموسوی، دبیر سومین جشنواره تئاتر سردار آسمانی در احکام جداگانه داوران ۳ بخش نمایشنامه‌نویسی، تئاتر خیابانی و رادیو تئاتر این جشنواره را منصوب و معرفی کرد. بر این اساس در بخش تئاتر خیابانی حسین مسافر آستانه، دکتر مهرداد رایانی مخصوص و شهرام کریمی داور آواز مرحله نهایی این بخش جشنواره را برعهده دارند. در بخش رادیو تئاتر هم، بهرام ابراهیمی، امین اشرفی و دکتر شهرام جهانبازی قضاوت و داور آواز رادیو تئاتر را انجام خواهند داد. رضا گشتاسب، یوسف فخرایی و دکتر صادق رشیدی نیز داور بخش نمایشنامه‌نویسی این جشنواره را انجام خواهند داد.

استمرار مفهوم مقاومت در فرهنگ و هنر ایران زمین باشد. در این مراسم گروه سرود جهادی جوادالامه (یاران سلیمانی‌ها) به اجرای سرود و برنامه با محوریت سردار سپید شهید حاج‌قاسم سلیمانی پرداختند و سپس تمام مسئولان برگزاری استانی و دست‌اندرکاران سومین جشنواره تئاتر سردار آسمانی به گلزار شهدای کرمان رفتند. مسؤولان و دست‌اندرکاران این رخداد در گلزار شهدا با قرأت فاتحه به اهدای گل بر مزار شهیدان پرداختند و به مقام شامخ شهدای ۸ سال دفاع مقدس، شهدای حرم و بویژه مزار سردار سپید شهید حاج‌قاسم سلیمانی ادای احترام کردند. سردار صدقی از دوستان، یاران و هم‌زمان سردار سپید شهید حاج‌قاسم سلیمانی و عضو هیات امنای حسینیه بیت‌الزهرا(س)، علی رمضانی مدیر صداوسیما استان کرمان و دهقانی معاون اجتماعی فرهنگی استانداری کرمان در این رویداد حضور داشتند. سومین جشنواره سراسری تئاتر سردار آسمانی به همت انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس و بنیاد فرهنگی روایت فتح و اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمان به دبیری سیدوحید فخرموسوی در ۳ بخش نمایشنامه‌نویسی، تئاتر خیابانی و رادیو تئاتر ۱۷ تا ۲۱ دی‌ماه سال جاری در استان کرمان در حال برگزاری است.

حاج‌قاسم نخستین دوره جشنواره برگزار شد و همزمان با نخستین سالگرد شهادت سردار دل‌ها شاهد برگزاری دومین دوره جشنواره تئاتر سردار آسمانی بودیم و حال در دومین سالروز شهادت این مجاهد بزرگ، سرباز وطن و انقلاب، گام به سومین دوره جشنواره گذاشته‌ایم. نیلی با اظهار امیدواری درباره برگزاری موفق سومین دوره جشنواره تئاتر آسمانی، این جشنواره را پلی برای برگزاری ادوار مستمر این رویداد بویژه در بعد بین‌المللی عنوان کرد. وی افزود: شخصیت حاج‌قاسم تنها متعلق به ایران و کشورهای مجاور مقاومت نیست؛ آنچنان که شاهد بودیم همزمان با بازتاب خبر شهادت سردار سپید شهید حاج‌قاسم سلیمانی تمام جهان در شوک و حیرت فرو رفت و هر یک تلاش کردند به نوبه خود عرض ارادت به سردار دل‌ها داشته باشند. سیدوحید فخرموسوی، دبیر سومین جشنواره تئاتر سردار آسمانی در ادامه این مراسم با اشاره به استقبال بی‌نظیر هنرمندان، فعالان و دست‌اندرکاران عرصه هنرهای نمایشی برای حضور در این جشنواره گفت: جشنواره تئاتر سردار آسمانی ثمره ارادت هنرمندان به حاج‌قاسم سلیمانی است و امیدواریم در کنار این نگاه متعهد، تبلور باشکوه آثار هنرمندان بتواند تجلی‌ساز

این افتتاح سومین جشنواره سراسری تئاتر سردار آسمانی در بیت‌الزهرا سلام‌الله علیها و گلزار شهدای کرمان برگزار شد. به گزارش «وطن امروز»، در افتتاحیه سومین جشنواره سراسری تئاتر سردار آسمانی که در بیت‌الزهرا (حسینیه حاج‌قاسم سلیمانی) و گلزار شهدای کرمان با حضور مسؤولان، هنرمندان و مردم برگزار شد، محمدرضا علیزاده، مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمان ضمن خیرمقدم به حاضران در مراسم افتتاحیه و هنرمندانی که آثارشان در این دوره از جشنواره در بخش‌های متنوع زینت‌بخش این دوره از رویداد است، گفت: از تمام هنرمندان حاضر در این رویداد و همچنین انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس بنیاد فرهنگی روایت فتح، حمید نیلی مدیر عامل انجمن و آقای سیدوحید فخرموسوی دبیر این جشنواره که حضور و تلاش‌های شبانه‌روزی‌شان به برگزاری این رویداد منتج شد کمال تشکر را دارم. وی ادامه داد: جشنواره تئاتر سردار آسمانی نخستین رویداد فرهنگی - هنری بود که بعد از شهادت سردار سپید شهید حاج‌قاسم سلیمانی در سراسر کشور با نگاهی ملی برگزار شد و این نشان دهنده تعهد هنرمندان تئاتر ایران نسبت به اسودای بزرگ و مجاهدی نستوه چون حاج‌قاسم سلیمانی است که نامش معنای متجلی مقاومت و اقتدار ایران در سراسر جهان است.

در ادامه مراسم حمید نیلی، مدیرعامل انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس ضمن اشاره به استقبال پرشور و متعهدانه هنرمندان و ارسال ۲۴۶ اثر به سومین دوره جشنواره تئاتر سردار آسمانی در بخش‌های نمایشنامه‌نویسی، تئاتر خیابانی و رادیو تئاتر به این دوره از جشنواره گفت: جشنواره تئاتر سردار آسمانی نخستین رویداد هنری بود که با نگاه ملی برای ادای دین هنرمندان به مقام شامخ سردار سلیمانی برگزار شد. وی افزود: بعد از شهادت سردار و همزمان باربعین شهادت

معرفی داوران بخش عکس چهلمین جشنواره تئاتر فجر

محمود کلاری، سیف‌الله صمدیان و عباس کوثری به داوری آثار بخش عکس چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر می‌پردازند. به گزارش «وطن امروز»، محمود کلاری، سیف‌الله صمدیان و عباس کوثری به داوری آثار بخش عکس چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر می‌پردازند و ۷۰ اثر را برای شرکت در نمایشگاه عکس انتخاب کردند. ۱۱۰ عکاس با ارسال ۵۲۱ عکس به دبیرخانه، متقاضی شرکت در این بخش بودند و بنا بر تصمیم هیأت داوران، ۵۰ عکاس با ۷۰ اثر در بخش نمایشگاه عکس حضور دارند. بنا بر اعلام مهدی آشنا، مدیر بخش عکس و پوستر، این نمایشگاه به شکل حضوری و فیزیکی برگزار خواهد شد و تلاش‌هایی در حال انجام است تا این آثار در شهرهای دیگر هم به نمایش درآید. به گفته مدیر این بخش، برخلاف شرایط نامناسب تئاتر که ناشی از شیوع کرونا و تعطیلی مکرر سالن‌های نمایشی است، تعداد آثار متقاضی شرکت در این بخش کاهش پیدا نکرد و استقبال خوبی از سوی عکاسان از آن شد. آثاری که در نمایشگاه عکس به نمایش درمی‌آیند، در قالب کتاب هم منتشر شده و در اختیار هنرمندان و علاقه‌مندان قرار خواهد گرفت. چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر ۱۴ تا ۲۶ بهمن به دبیری حسین مسافرآستانه برگزار می‌شود.

آغاز سومین جشنواره سراسری تئاتر سردار آسمانی

آئین افتتاحیه سومین جشنواره سراسری تئاتر سردار آسمانی در بیت‌الزهر (حسینیه حاج قاسم سلیمانی) و گلزار شهدای کرمان با حضور مسئولان، هنرمندان و سیل انبوه مردم این استان برگزار شد.

در این مراسم گروه سرود جهادی جوادالائمه (یاران سلیمانی‌ها) به اجرای سرود و برنامه با محوریت سردار سپهبد شهید حاج قاسم سلیمانی پرداختند و سپس تمامی مسئولان برگزاری استانی و دست‌اندرکاران سومین جشنواره تئاتر سردار آسمانی به گلزار شهدای کرمان رفتند. مسئولان و دست‌اندرکاران این رخداد در گلزار شهدا با قرائت فاتحه و اهدای گل بر مزار شهیدان پرداختند و به مقام شامخ شهدای هشت سال دفاع مقدس، شهدای حرم و به‌ویژه مزار سردار سپهبد شهید حاج قاسم سلیمانی ادای احترام کردند. همچنین طی اقدامی نمادین با حضور مردم و مسئولان، ۱۷ کبوتر را به نشانه روز ۱۷ دی‌ماه سالروز خاکسپاری پیکر مطهر حاج قاسم سلیمانی آزاد کردند.